

Küçük Penguenin Sözü

Jane MEADOW

Küçük Penguenin Sözü

Jane MEADOW

Büyük buzun kenarında parlak, soğuk bir sabah, penguin Percy dimdik ve gururla duruyordu. Siyah sırtı ve beyaz karnı cilalı taşlar gibi parlıyor, kehribar rengi gözleri iyilikle ışıldıyordu. Percy, denizin kara fısıldadığı bu sessiz yeri severdi. Her gün deniz kuşlarının buzlu suyun üzerinde dönüp dalış yapmasını izlerdi.

Çok uzakta olmayan bir yerde, Pip adında küçük bir deniz kuşu yavrusu küçük bir buz parçasının üzerinde tek başına oturuyordu. Yumuşak gri tüyleri esintide kabarıyor ve büyük yuvarlak koyu gözleri endişeyle açılmıştı. Pip'in ailesi buzlu kanalın karşıındaydı, ama su derin görünüyordu ve buz kaygan hissettiriyordu. Küçük, titrek bir cik cik sesi çıkardı.

Percy sıcak, cesaret verici bir gülümsemeye yanına geldi. 'Merhaba, küçük,' dedi nazikçe. 'Neden tek başınasın?' Pip büyük yuvarlak koyu gözleriyle yukarı baktı ve fısıldadı: 'Ailem orada, ama karşıya geçmeye korkuyorum.' Percy nazikçe başını salladı. 'Sana yardım edebilirim,' dedi. 'Tam yanında kalacağıma söz veriyorum.'

Pip'in küçük kısa kanatları titredi. 'Rüzgar çok güçlü,' diye cıvıladı. 'Ya kayarsam?' Percy bir yüzgecini kanala doğru uzattı. 'Adım adım gideceğiz,' dedi. 'Ben hep burada olacağım. Bana güvenebilirsin.' Pip derin bir nefes aldı ve önündeki uzun, buzlu yola baktı.

Percy önce buza adım attı. 'Ayaklarımı takip et,' dedi. 'Bir adım, sonra bir adım daha.' Pip gergin bir şekilde arkasından zıpladı, küçük soluk gagası takırdıyordu. Rüzgar soğuk bir esinti estirdi ve durdu. 'Yapamam!' diye bağırdı. Percy döndü ve gülümsedi. 'Yapabilirsin,' dedi. 'Sandığından daha cesursun. Ben tam buradayım.'

Kaygan buzun üzerinde yavaşça ilerlediler. Percy sakın, kararlı bir sesle konuşmaya devam etti. 'Parlak buza bak,' dedi. 'Ayna gibi.' Pip aşağı baktı ve kendi yansımasını gördü. Kıkırdadı. 'Tüylerim komik görünüyor,' dedi. Percy de güldü. 'Gördün mü? Harika gidiyorsun,' dedi. 'Sadece birkaç adım daha.'

Ama sonra rüzgar daha yüksek sesle uludu ve Pip'in ayaklarının altındaki buz fazladan kayganlaştı. Sallandı ve pat diye oturdu. 'Ben çok küçüğüm,' diye sızlandı. 'Asla başaramayacağım.' Percy geri döndü ve yakınında durdu. 'Küçüksün,' dedi, 'ama küçük güçlü olabilir. Yanında kalacağıma söz verdim ve kalacağım.'

Pip, Percy'nin parlak kehribar gözlerine baktı ve küçük bir cesaret kıvılcımı hissetti. Ayağa kalktı ve kabarık tüylerini silkeledi. 'Tamam,' dedi yumuşakça. 'Yeniden deneyeceğim.' Percy yüzgeçlerini çırpı. 'İşte bu ruh!' diye tezahürat yaptı. Bir kez daha ileri doğru yola çıktılar, her seferinde dikkatli bir adım. Kanal artık o kadar geniş görünmüyordu.

Karşıya geçerlerken Percy, Pip'e yükseklerde özgürce uçan deniz kuşlarını anlattı. 'Ailen seni gördüğüne çok sevinecek,' dedi. Pip annesinin sıcak kanatlarını hayal etti ve kalbinin umutla daha hızlı attığını hissetti. 'Neredeyse onları görebiliyorum,' dedi boynunu uzatarak. Uzak kıyı artık yaklaşıyordu.

Aniden Pip'in ayağı pürüzsüz bir buz parçasında kaydı. Nefesi kesildi ve küçük kanatlarını çırdı. Percy bir yüzgecini uzattı ve onu dengeledi. 'Seni tuttum,' dedi. 'Güvendesin.' Pip tutundu ve nefesini topladı. 'Teşekkür ederim, Percy,' diye fısıldadı. 'Gerçekten benimle kaldın.' Percy gülümsedi. 'Sözler önemlidir,' dedi.

Şimdi uzak kıyı sadece birkaç adım uzaktaydı. Pip ailesinin adını seslendiğini duyabiliyordu. Percy'ye geri baktı. 'Son kısmı tek başıma gitmeye korkuyorum,' dedi. Percy başını salladı. 'Tam burada izliyor olacağım,' dedi. 'Bunu yapabilirsin. Sana inanıyorum.' Pip derin bir nefes aldı ve son buz parçasına yöneldi.

Pip ileri bir adım attı, sonra bir adım daha. Kalbi hızla çarpıyordu ama durmadı. Percy'nin nazik sözlerini ve cesur gülümsemesini hatırladı. Rüzgar ılık çaldı ama o devam etti. Sonra ayakları uzak kıyının sağlam karına değdi. Başarmıştı! Mutlu bir cik cik sesi çıkardı ve Percy'ye baktı.

Pip'in ailesi sıcak kanatlar ve mutlu seslerle kořtu. Ona sımsıkı sarıldılar ve nasıl karşıya geçtiğini sordular. Pip, gururlu bir gülümsemeyele izleyen Percy'yi işaret etti. 'Arkadaşım bana yardım etti,' dedi. 'Yanımda kalacağına söz verdi ve kaldı.' Ailesi teşekkürlerini iletmek için kanatlarını salladı.

Percy onlara katılmak için karşıya geçti. Pip'in ailesi ona tekrar tekrar teşekkür etti. 'Sözünü tuttun,' dedi Pip'in annesi. 'Bu çok şey ifade ediyor.' Percy utangaçça başını eğdi. 'Sadece söylediğimi yaptım,' dedi. Pip küçük kanatlarıyla Percy'ye sarıldı. 'Beni cesur yaptın,' dedi. 'Asla unutmayacağım.'

O günden sonra Percy ve Pip en iyi arkadaş oldular. Buzda oynadılar ve deniz kuşlarının uçuşunu izlediler. Percy, söz tutmanın güven inşa ettiğini öğrendi ve Pip, gerçek bir arkadaşın cesaret bulmana yardımcı olduğunu öğrendi. 'Beni ziyaret edeceğine söz verir misin?' diye sordu Pip. 'Söz veriyorum,' dedi Percy gülümseyerek.

Ve Percy o sözü de tuttu. Pip ne zaman korksa, Percy'nin kararlı sesini ve nazik kehribar gözlerini hatırladı. Yanında bir arkadaş varken her şeyle yüzleşebileceğini biliyordu. Percy de tutulan bir sözün dostluğu güçlü ve gerçek kılan bir armağan olduğunu biliyordu. Buzlu kanal bir daha asla korkutucu olmadı.